

АСПЕКТИ ІНТЕГРАЦІЇ ОЧНОЇ І ДИСТАНЦІЙНОЇ ФОРМ НАВЧАННЯ В СИСТЕМІ ПІСЛЯДИПЛОМНОЇ ОСВІТИ ЗА ДУМКОЮ СПЕЦІАЛІСТІВ ФАРМАЦІЇ

Толочко В. М., Хмельницька О. А., Суріков О. О.

Кафедра управління та економіки фармації

Інститут підвищення кваліфікації спеціалістів фармації

Національного фармацевтичного університету

м. Харків, Україна

uef-ipksf@nuph.edu.ua

Вступ. Система післядипломної освіти спеціалістів фармації (СФ) традиційно базується на очній формі навчання, коли спілкування «наживо» розглядається найефективнішим засобом підвищення її кваліфікації. Але за вимогами сьогодення активно впроваджуються інші форми навчання, серед яких дистанційна, коли можна розглядати цей процес як інтеграцію очної і дистанційної форм навчання в системі післядипломної освіти СФ. Поширення дистанційних форм навчання здійснюється завдяки їх гнучкості, модульності, економічності, технологічності, соціальній рівності, що створює раніше невідомі в навчанні СФ відмінності: відсутність жорстких рамок навчального процесу, відсутність присутності на заняттях, самоорганізація часу на навчання, відсутність витрат на транспорт і проживання, можливість для використання особистісного підходу до навчання та інш.[1,2,3].

За умов дистанційного навчання у СФ відсутній контакт з викладачем, виникає обмеженість у проведенні практичних занять, необхідна самодисципліна і самоорганізація, важливим є доступ до інтернету, використання навчально-методичних матеріалів у електронному вигляді. Тому, важливою є відношення СФ до такої інтеграції очної і дистанційної форм навчання, тобто як вони все це сприймають і в чому полягають їх труднощі.

Методи дослідження. Вказане обумовило мету нашого дослідження, яке проводилось серед СФ, що були обізнані з дистанційною формою навчання.

Методи дослідження. Завдяки методам анкетування та фокус-груп з'ясовані певні труднощі, з якими стикались СФ під час дистанційного навчання.

Результати досліджень. Встановлено, що найбільшою проблемою для СФ залишається відсутність особистої веб-сторінки (68,0%), вміння забезпечити участь у навчальному процесі в синхронному і асинхронному режимах (36,5%). Дослідження показали, що для майже 21,0% СФ залишається проблемою користування сучасними технологіями в інтернеті та у 20,0% - відсутність особистої електронної пошти. Також не всі СФ мають достатні особисті навички з користуванням комп'ютером (біля 14,0% СФ) та вміння самостійно використовувати інтернет-мережу (понад 8,0% СФ).

З'ясовані також певні проблеми з наявністю доступу до інтернету та веб-сайтів (біля 15,0% СФ).

Таким чином, за думкою значно більшої кількості СФ інтеграція очної і дистанційної форм навчання в системі післядипломної освіти можлива, а певні проблемні аспекти у незначній їх кількості з часом можуть бути усунені за рахунок покращення підготовки СФ до роботи з комп'ютерними технологіями та комп'ютерною технікою, а також за рахунок посилення технічного супровіду.

Висновки. Інтеграція очної і дистанційної форм навчання в системі післядипломної освіти активно здійснюється і це є вимоги сьогодення. За думкою СФ дистанційна форма навчання має свої переваги, які дозволяють їм підвищувати кваліфікацію без відриву від основної роботи.

Встановлено, що серед СФ при використанні дистанційної форми навчання можуть виникати певні складнощі, як правило, технічного характеру та через недостатній досвід користування сучасними технологіями в інтернеті.

Перелік літератури:

1. Кузнєцова О.В. Дистанционное обучение: за и против //Международный журнал прикладных и фундаментальных исследований.– 2015.-№8-2. -С.362-364.

2. Пімінов О.Ф., Великий Д.Л., Огарь С.В. та ін. Сучасні технології і інноваційні підходи в освітній діяльності Інституту підвищення кваліфікації спеціалістів фармації//Соціальна фармація в охороні здоров'я.- 2018.- №4.- С.19-27.

3. Тимофеева Ю.С., Ситранова С.Б. Дополнительное образование взрослых в системе современного образования//Современные научные исследования и инновации.- 2016.- №10.- С.565-567.